

[Karl Nielsen]

hvervet før 9. december 1969, hvor den nu-gældende lejeværdiprocent er 2.

Vi finder det meget rimeligt, at enfamilieshusene, der er anskaffet efter 8. december 1969, får den mindste stigning, idet vi må gå ud fra, at denne kategori af ejere har en betydelig større rentebyrde end ejere fra før 9. december 1969.

Vi er også tilfredse med, at de 67-åriges lejeværdi er fastsat til 1 pct., idet det vil betyde, at stort set alle pensionister i almindelige enfamilieshuse ikke vil få nogen stigning. Tværtimod vil mange slippe billigere i boligudgift.

I den forbindelse vil jeg gerne spørge skatteministeren, om skatteministeren kunne tænke sig at inddrage førtidspensionister, enkepensionister og invalidepensionister under den samme 1 procents regel. Jeg ville finde det rimeligt, om man kunne få disse grupper med ind under samme regler som for de 67-årige.

Grænsen på 750.000 kr., hvor der skal anvendes en lejeværdisats på 5 pct. for den del, der ligger over dette beløb, synes vi nok er rigelig højt sat, idet vi ved, at de ejendomme, der har en værdi, der ligger deromkring, ikke procentvis er steget så meget som de almindelige enfamilieshuse. Men alt i alt synes vi, at ministerens forslag er godt og rimeligt afbalanceret, hvorfor jeg skal tilsige vores støtte til en hurtig og velvillig behandling.

Kirsten Jacobsen (FP):

Nu har vi lige hørt den socialdemokratiske ordfører give udtryk for, at socialdemokratiet og dermed regeringen finder, at disse stigninger i lejeværdien er både rimelige og rigtige. Så vil jeg gerne henlede både socialdemokratiets og regeringens opmærksomhed på det svar, som boligministeren gav her i folketinget fra denne talerstol den 16. februar i år på en forespørgsel fra mig – og jeg citerer fra Folketingstidende 1977-78, sp. 6475:

»Hvad angår den del af året 1979, der er tilbage efter boligforligets udløb den 1. april, kan jeg klart svare, at regeringen absolut ikke ønsker at arbejde for at fordyre boligudgifterne for hverken lejere eller ejere.«

Så klart svarede boligministeren den 16. februar her i folketinget, at socialdemokratiet og regeringen ikke havde til hensigt at fordyre boligudgifterne i 1979 for parcelhusejere.

På den baggrund virker det temmelig besynderligt, at man får et lovforslag, fremsat den 13. april af skatte- og afgiftsministeren, som giver meget store stigninger i lejeværdien for parcelhusejere netop for det år, boligministeren havde lovet man ikke skulle få stigninger for.

Fremskridtspartiet stillede den forespørgsel, for at folk skulle vide, hvor de forskellige partier stod, og vi sagde dengang, at det var fremskridtspartiets mening, at man skulle have den samme lejeværdi i 1979, som man havde haft i 1978, og det står vi stadig væk ved. Vi synes, det er endnu mere rigtigt at fastholde den samme lejeværdi i 1979 som i 1978, set på den baggrund, at det, det nu drejer sig om, er at udskyde hele problematikken ét år. Det virker højst besynderligt i en etårig overgangsperiode at give sig til at lave helt nye systemer, helt nye beregningsgrundlag, som så skal ændres om et år.

Vi har mishandlet parcelhusejere og alle mennesker, der skulle arbejde med disse regler, lige siden vi indførte begrebet. For 2 eller 3 år siden måtte de statsautoriserede revisorer i dette land udarbejde en brochure til deres egne medlemmer, således at de statsautoriserede revisorer blev i stand til at finde ud af, hvordan de skulle beregne lejeværdien for deres klienter. Der var op til 48 forskellige måder, hvorpå en lejeværdi for et ganske almindeligt parcelhus skulle beregnes. Det er en af de ting, som er så urimelige, at man må se at få dem rettet. Derfor er der ingen som helst grund til at lave en overgangsordning for ét år, hvor man laver nogle nye regler, men bibeholder alle de mærkværdige og forskellige beregningsgrundlag, man har. Man bibeholder f. eks. den skønsmæssige værdiansættelse for blandede ejendomme. Man bibeholder standardfradraget: det skal ikke forhøjes, det skal være, ligesom det har været, siden det blev indført engang i arilds tid. Det er det, man har kunnet trække fra i sine opgørelser, men det, man skal lægge til, er blevet forhøjet den ene gang efter den anden, og det kan vi altså ikke se nogen grund til.

Der er heller ikke nogen som helst grund til, at ejerlejligheder, selv om socialdemokratiet ikke kan lide ejerlejligheder, stadig væk skal behandles som pariaer, når talen er om, hvordan man skal beskatte det at bo i egen bolig. Der er ingen som helst grund til, at de driftsudgifter, der er ved at have en ejerlejligh-